

ปีนี จงกลายเป็นผู้มีอำนาจของประสบการณ์ในทั้งสี่วิชา ทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติของลูกเท่าเทียมกัน

วันนี้ บัพดาดาได้เห็นเพชรพลอยแห่งความพอใจที่อยู่อย่างพอใจในทุกหนแห่ง ประกายของความพอใจปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของแต่ละคน ลูกแต่ละคนรักเพชรพลอยแห่งความพอใจ บัพดาดาก็รัก และครอบครัวก็รักเช่นกัน เพราะความพอใจคือพลังอันยิ่งใหญ่ ความพอใจสามารถซึมซับได้ก็ต่อเมื่อลูกได้บรรลุถึงความสำเร็จทั้งหมดแล้วเท่านั้น หากการบรรลุผลน้อย ความพอใจก็จะน้อย ความพอใจยังปลุกเรียกพลังอื่นๆขึ้นมาด้วย บรรยากาศของความพอใจยังทำให้ผู้อื่นได้สัมผัสกับความพอใจตามความสามารถของพวกเขาด้วย สัญญาณที่บ่งบอกว่าใครบางคนมีความพอใจอยู่เสมอคือ คนๆนั้นจะดูว่ามีหัวใจที่มีความสุขอยู่เสมอ ใบหน้าของคนๆนั้นจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอยู่เสมออย่างเป็นธรรมชาติ สถานการณ์ที่เลวร้ายใดๆที่มาอยู่เบื้องหน้าดวงวิญญาณที่พอใจก็จะไม่ทำให้เขาซึ้นๆลงๆจากสภาพดั้งเดิมของเขา ไม่ว่าสถานการณ์จะใหญ่โตเพียงใด สำหรับดวงวิญญาณที่พอใจแล้วจะมองเห็นว่าเป็นเพียงความบันเทิงในรูปแบบของรายการการ์ตูนโชว์เท่านั้น ด้วยเหตุนี้ดวงวิญญาณนั้นจึงไม่是一切กับสถานการณ์นั้น สถานการณ์ไม่สามารถจู่โจมดวงวิญญาณนั้นได้ สถานการณ์นั้นพ่ายแพ้ไปแล้ว ด้วยเหตุนี้ดวงวิญญาณนั้นจึงสัมผัสได้ว่าชีวิตของตนเป็นเหมือนความบันเทิงที่เต็มไปด้วยความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส เขาไม่จำเป็นต้องลำบากตรากตรำ แต่สัมผัสได้ว่ามันเป็นความบันเทิง ดังนั้น ลูกแต่ละคนต้องตรวจสอบตนเอง ลูกรู้วิธีตรวจสอบไหม? รู้ไหม? ผู้ที่รู้วิธีตรวจสอบตนเอง ไม่ใช่ตรวจสอบผู้อื่น ถ้าลูกรู้วิธีตรวจสอบตนเอง ยกมือขึ้น ลูกรู้วิธีตรวจสอบตนเองไหม? อัจชะ ขอแสดงความยินดี

ทุกวันในเวลาอมฤต พรที่ลูกทุกคนได้รับจากบัพดาดาในรูปแบบต่างๆ คือ จงอยู่อย่างมีความสุข จงเจริญรุ่งเรือง ทุกคนได้รับพรทุกวัน บัพดาดาให้พรเดียวกันแก่ทุกคนพร้อมกันทุกวัน แต่ความแตกต่างคืออะไร? ทำไมลูกถึงตามลำดับกันไป? ผู้ประทานพรคือหนึ่งเดียว และของขวัญที่ท่านประทานให้นั้นก็เหมือนกัน ท่านไม่ได้ให้เล็กน้อยแก่บางคนและมากกว่าคนอื่น ท่านให้อย่างใจกว้าง แต่ความแตกต่างนั้นลูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร? ลูกทุกคนเคยมีประสบการณ์กับสิ่งนี้มาแล้ว เพราะจนถึงเวลานี้ เสียงนั้นยังคงดังไปถึงบัพดาดา ลูกรู้ไหมว่าเสียงใด? นั่นคือเสียง "บางครั้ง" (กะบี กะบี kabhi kabhi) หรือ "เล็กน้อย..." (โทดา โทดา thoda, thoda) เสียงนี้ยังคงดังไปถึงบัพดาดาแม้กระทั่งตอนนี้ บัพดาดาได้กล่าวว่า: ให้ลบทั้งสองคำนี้ออกไปจากพจนานุกรมชีวิตของดวงวิญญาณบราห์มิน พ่อไม่สูญสลาย สมบัติที่มีค่าไม่สูญสลาย และลูกทุกคนก็ไม่สูญสลาย เป็นดวงวิญญาณที่สูงส่ง ดังนั้น ลูกควรใช้คำว่าอะไร? "บางครั้ง" หรือ "อย่างสม่ำเสมอ" (สะดา sada)? เบื้องหน้าของสมบัติที่มีค่าทั้งหมด จงตรวจสอบดูว่า ฉันมีทุกพลังอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ฉันมีทุกคุณธรรมอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? เมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธาของลูกร้องเพลงสรรเสริญลูก พวกเขาพูดว่าอย่างไร? "ผู้ประทานคุณธรรมบางครั้งหรือไม่"? นี่คือสิ่งที่พวกเขาร้องเพลงหรือไม่? ในทุกๆพร บัพดาดาได้กล่าวคำว่า "สะดา" (อย่างสม่ำเสมอ) ผู้เป็นนายที่มีทุกพลังอย่างสม่ำเสมอ ไม่ใช่บางครั้งลูกมีพลังบางอย่าง และบางครั้งก็มีพลังทั้งหมด ในทุกขณะลูกพูดถึงสองคำนี้ และพ่อก็พูดคำเหล่านี้เช่นกัน “จงกลับมาทักทาย” ท่านไม่ได้พูดว่า จงกลับมาทักทายเพียงเล็กน้อย ท่านพูดว่า จงเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมอย่างเต็มที่ที่สุด แล้วบางครั้งลูกๆทำอะไร? บัพดาดาก็เฝ้าดูเกมของลูกเช่นกันใช่ไหม? ท่านยังคงเฝ้าดูเกมของลูกอยู่เสมอ ลูกบางคนทำอะไร? บางคน ไม่ใช่ทุกคน คิดถึงพรที่ลูกได้รับ พูดถึงพรนั้น จดบันทึกลงในสมุด ลูกแม้กระทั่งจำพรนั้นได้ แต่ลูกไม่ปล่อยให้เมล็ดแห่งพรนั้นบังเกิดผล ลูกไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลจากเมล็ดได้ ลูกมีความสุขเพียงแค่พูดถึงพรนั้นว่า “เป็นพรที่ดีมาก” พรนั้นคือเมล็ด และยิ่งลูกทำให้เมล็ดบังเกิดผลมากเท่าไร มันก็จะเพิ่มพูนมากขึ้นเท่านั้น วิธีที่จะทำให้เมล็ดเกิดผลคืออะไร? คือการใช้พรนั้นในเวลาที่ถูกต้อง ลูกล้มที่จะใช้พรในเวลานั้น ลูกเพียงแค่เห็นพรนั้นในสมุดบันทึกของลูกและพูดถึงพรนั้นว่า “มันดีมาก มันดีมาก บาบามีให้พรที่ดีมาก” อย่างไรก็ตามทำไมท่านถึงให้พรนั้น? ท่านให้พรนั้นเพื่อให้ลูกนำไปใช้ให้เกิดผล ผลไม้เติบโตจากเมล็ด ลูกจำพรนั้นได้ แต่ในการเป็นตัวของตัวเอง ลูกกลับมาตามลำดับกันไป เมื่อเห็นโชคของแต่ละคน บัพดาดาก็พอใจ อย่างไรก็ตาม บัพดาดาก็เคยบอกลูกก่อนหน้านี้เกี่ยวกับความหวังในหัวใจของท่านด้วย ลูกทุกคนยกมือขึ้น ลูกจำได้ไหมว่าลูกจะต้องจบสิ้นเหตุผลและข้ออ้างทั้งหมดและเป็นตัวของการแก้ปัญหา? ลูกจำการบ้านนั้นได้ไหม? ลูกบางคนในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขาได้เขียนผลลัพธ์ของพวกเขาลงในจดหมายและอีเมลถึงบาบา เป็นเรื่องดีที่ลูกให้ความสนใจ อย่างไรก็ตาม ลูกได้กลายเป็นเหมือนคำที่บัพดาดาชอบหรือไม่: “อย่างสม่ำเสมอ”? ลูกทุกคนที่มา ไม่ว่าจะได้นิพนธ์หรืออ่านมากก็ตาม การบ้านในหนึ่งเดือนนี้ – มันแค่หนึ่งเดือนเท่านั้น ไม่นานกว่านั้น – เป็นเวลาหนึ่งเดือนลูกมีเป้าหมายนั้น ลูกได้พูดคุย

กันเกี่ยวกับเป้าหมายนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้ที่ได้คะแนนดีในการบ้านหนึ่งเดือนนี้ ยกมือขึ้น ผู้ที่สอบผ่าน ผู้ที่สอบผ่านด้วย เกียรตินิยม ยืนขึ้น ผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม! ทุกคนควรมีนิมิต (ดาร์ชัน) ของผู้ที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยม ไม่ใช่ผู้เป็น แม่ ในบรรดาซิสเตอร์ ครูไม่มีใครยกมือขึ้นเลย ไม่มีใครเลยหรือ? ผู้ที่มาจากมฐันล่ะ? ผลลัพธ์นี้ต่ำมาก (มีคนยืนขึ้นน้อยมาก) ต้องมีคนเช่นนี้อยู่ที่ศูนย์ด้วยเช่นกัน ขอแสดงความยินดี ลูกปรบมือได้เลย บัพดาจารย์ เพราะเมื่อบัพดาจารย์ถามว่า "ใครรักบัพดาจารย์ และลูกรักท่านมากแค่ไหน?" ลูกตอบว่าอย่างไร? "บาบา พวกเรามีความรักให้ท่านมากเหลือเกินจน เราไม่รู้จะพูดออกมาอย่างไรเลย/จนไม่สามารถพูดออกมาได้เลย!" ลูกให้คำตอบได้ดีมาก และแม้แต่บัพดาจารย์ก็พอใจ แต่ ข้อพิสูจน์ของความรักคืออะไร? ไม่ว่าลูกจะรักใคร ในโลกปัจจุบันนี้ พวกเขามีความรักที่มีสำนึกเป็นร่าง และพวกเขา พร้อมที่จะสละชีวิตของตนเอง สำหรับความรักของพระเจ้า เมื่อพ่อพูดอะไรบางอย่าง ทำไมลูกถึงทำสิ่งนั้นได้ยากนัก? ลูกร้องเพลงได้ดีมากกว่า "บาบา พวกเราคือแมลงเฝ้าที่สละตัวเองให้กับท่าน พวกเราคือผู้ที่อุทิศตนต่อเปลวไฟ" ดังนั้น ลูกสละคำว่า "เหตุผล" เพียงคำเดียวไม่ได้หรือ?

ตอนนี้รอบสุดท้ายของฤดูกาลนี้มาถึงแล้ว ลูกกับพ่อกำลังเห็นและจะเห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นในฤดูกาลต่อไป (ปีต่อไป) ขณะที่ ลูกกำลังเห็นเวลา ลูกทุกคนพูดถึงเวลา: เสียงเรียกของเวลา เสียงเรียกของเหล่าผู้เลื่อมใสศรัทธา เสียงเรียกของเวลา เสียงเรียกของดวงวิญญาณที่กำลังประสบกับความทุกข์ เสียงเรียกของดวงวิญญาณที่รักและร่วมมือกับลูก ลูกจะเติมเต็ม สิ่งนั้นใช่ไหม? สมญาของลูกคืออะไร? หน้าที่ของลูกคืออะไร? ลูกกลายเป็นบราห์มินเพื่อหน้าที่อะไร? "ผู้เปลี่ยนแปลง โลก" คือสมญาของลูก การเปลี่ยนแปลงโลกคืองานของลูก และใครคือมิตรร่วมทางของลูก? ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือ สำหรับงานนี้ร่วมกับบัพดาจารย์ ดังนั้น ลูกจะอย่างไร? แม้แต่ตอนนี้ หากบาบาขอให้ลูกยกมือขึ้น ลูกทุกคนก็ยกมือขึ้น ลูก ยังคงรักษาเป้าหมายไว้ได้ บัพดาจารย์ได้เห็นสิ่งนั้นทั้งหมดโดยสิ้นเชิงในฤดูกาลนี้ ลูกทุกคนมีความคิด แต่ถูกยวบยู่ความสำเร็จคือความมุ่งมั่น: ฉันต้องทำสิ่งนี้อย่างแน่นอน แทนที่จะเป็นเช่นนี้ ลูกก็ทำสิ่งนั้นในบางครั้งแล้วพูดว่า "ฉันกำลังก้าว ไปข้างหน้า ฉันจะทำมัน" ความคิดเช่นนี้ทำให้ความมุ่งมั่นของลูกธรรมดา คำว่า "เหตุผล" ไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับ ความมุ่งมั่น มีเพียงแค่วิธีแก้ปัญหาเท่านั้น เหตุผลอาจเกิดขึ้น แต่ถึงกระนั้น เพราะการตรวจสอบ เหตุผลเหล่านั้นก็จะเปลี่ยน เป็นวิธีแก้ปัญหา บัพดาจารย์ได้ตรวจสอบผลลัพธ์แล้ว และท่านเห็นอะไร? ญาณ โยคี ผู้เป็นตัวของดาร์นาและผู้รับใช้ ในทั้ง สี่วิชา แต่ละคนเป็นญาณ โยคี มีดาร์นา และรับใช้ตามความสามารถของตน อย่างไรก็ตาม ในทั้งสี่วิชา มีสิ่งที่ขาดหายไป ที่ เห็นได้ชัดในตัวลูกคือ การเป็นตัวของประสบการณ์หรือผู้มีอำนาจของประสบการณ์: ในการเป็นตัวของความรู้ การเป็น ตัวของประสบการณ์ในความรู้หมายความว่า - ญาณกล่าวกันว่าคือความรู้ที่ ดวงวิญญาณที่เป็นตัวของประสบการณ์มีความรู้ นั่นคือความเข้าใจว่าอะไรที่ต้องทำและอะไรที่ไม่ควรทำ เรามีแสงสว่างและพลังอำนาจของความรู้ที่ ความหมายของการเป็นตัวของประสบการณ์คือ มีแสงสว่างและพลังอำนาจอย่างเป็นธรรมชาติในทุกการกระทำของดวงวิญญาณญาณ ญาณหมายความว่ารู้ความรู้ การพูดถึงความรู้ และพร้อมกันนั้น มีแสงสว่างและพลังอำนาจในทุกการกระทำ ด้วยรูปของ การเป็นตัวของประสบการณ์ของลูก ทุกการกระทำของลูกจะสูงส่งและประสบความสำเร็จอย่างเป็นธรรมชาติ ลูกจะไม่ต้อง ลำบากตรากตรำ เพราะลูกเป็นตัวของประสบการณ์ของความรู้ อำนาจของประสบการณ์เป็นอำนาจที่สูงส่งที่สุดในบรรดา อำนาจทั้งหมด มีความแตกต่างในการรู้ความรู้นี้กับการทำทุกการกระทำอย่างเป็นผู้มีอำนาจของประสบการณ์ของ ความรู้นี้ ดังนั้น ตรวจสอบดูว่า: ในทั้งสี่วิชา ฉันเป็นตัวของประสบการณ์หรือไม่? ฉันเป็นดวงวิญญาณ แต่ฉันทำทุก การกระทำอย่างเป็นผู้ของประสบการณ์หรือไม่? หากลูกนั่งอยู่บนที่นั่งของอำนาจของประสบการณ์แล้ว การกระทำที่ สูงส่งและการกระทำที่เต็มไปด้วยความสำเร็จจะปรากฏให้เห็นอย่างเป็นธรรมชาติของผู้มีอำนาจนั้น ลูกคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่การที่จะกลายเป็นตัวของประสบการณ์ได้นั้น ธรรมชาติของลูกต้องเป็นโยคยูกต์และราชยูกต์ ในดาร์นาของลูกเช่น กันให้คุณธรรมทั้งหมดปรากฏให้เห็นโดยอัตโนมัติในทุกการกระทำของลูก อยู่อย่างเป็นผู้ของประสบการณ์อยู่เสมอและ นั่งอยู่บนที่นั่งของประสบการณ์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ความใส่ใจกับความต้องการนี้ ที่นั่งของผู้มีอำนาจของ ประสบการณ์นั้นยิ่งใหญ่มาก แม้แต่มายาก็ไม่สามารถจับผู้ที่มีประสบการณ์ได้ อำนาจของประสบการณ์นั้นสูงกว่า อำนาจของมายาหลายล้านเท่า การคิดถึงสิ่งนั้นเป็นเรื่องหนึ่ง การไตร่ตรองถึงสิ่งนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่ง แต่ตอนนี้เป็นสิ่ง จำเป็นสำหรับลูกที่จะต้องก้าวไปข้างหน้าในฐานะที่เป็นตัวของประสบการณ์

แล้วตอนนี้ ลูกจะทำอะไรในปีนี้? บัพดาจารย์เห็นว่าลูกส่วนใหญ่สอบผ่านในวิชาหนึ่ง วิชาอะไร? วิชางานรับใช้ บัพดาจารย์ได้ รับรายงานของการทำงานรับใช้ที่ดีมาจากทุกหนแห่ง และในแง่ของชาวงานรับใช้ในปีนี้ ความจริงใจและความ กระตือรือร้นต่องานรับใช้นั้นดีมาก ทุกฝ่าย ทุกโซน ประสบความสำเร็จในงานรับใช้ในวิธีต่างๆ บัพดาจารย์แสดงความ ยินดีหลายล้านเท่าแก่ทุกโซนและทุกฝ่ายสำหรับเรื่องนี้ ลูกเองก็วางแผนไว้ได้ดีมากเช่นกัน แต่ตอนนี้ ตามเวลาแล้ว มัน

เป็นฤดูกาลของ "ทันทีทันใด" ลูกคงเคยเห็นและได้ยินมาบ้างแล้วว่าบรรพชนจำนวนมากหายไปอย่างทันทีทันใดอย่างไร เสียงระฆังแห่ง "ทันทีทันใด" กำลังดังขึ้นเรื่อยๆ ตามนั้น ตอนนี้ในปีนี้ ลูกได้กลายเป็นตัวของประสบการณ์ในทั้งสี่วิชาอย่างน้อยแค่ไหน? ลูกจำเป็นต้องได้คะแนนที่ดีในทั้งสี่วิชา หากลูกได้คะแนนไม่ถึงเกณฑ์ผ่านแม้แต่วิชาเดียว ลูกจะกลายเป็นลูกปิดแห่งลูกประจำที่สอบผ่านด้วยเกียรตินิยมและพวงมาลัยรอบคอของบัณฑิตได้อย่างไร? ผู้ที่พ่ายแพ้ในทางใดทางหนึ่งไม่สามารถกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของพ่อได้ เมื่อบาบาให้ลูกยกมือขึ้น ลูกทุกคนพูดว่าอย่างไร? ว่าลูกจะกลายเป็นลักษณะหรือนารายณ์ โอเค ถ้าลูกกลายเป็นลักษณะหรือนารายณ์ หรือแม้กระทั่งเป็นมิตรสหายในครอบครัวของพวกเขา การเป็นเช่นนั้นก็คือเป็นสถานภาพที่สูงส่งเช่นกัน ดังนั้น บัณฑิตาจึงพูดเพียงสิ่งเดียวเท่านั้นว่า: ตอนนี้จึงโยยบินต่อไปในสภาพที่โยยบินด้วยความเร็วสูง และด้วยกระแสพลังของสภาพที่โยยบินของลูก จงกระจายความร่วมมือไปในบรรยากาศ ลูกทุกคนได้ทำทนายัตฤตาว่าลูกจะเปลี่ยนแปลงวัตถุธาตุได้อย่างแน่นอน ลูกได้สัญญาไว้ไหม? ลูกได้สัญญาสิ่งนี้ไว้แล้วไหม? อย่าโหมมือ เพียงแค่พยักหน้าก็พอ ดังนั้น ลูกไม่สามารถเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณมนุษย์ผู้ที่เท่าเทียมกันกับลูกหรือเพื่อนร่วมจิตวิญญาณของลูกที่อยู่ในความทุกข์และความไม่สงบได้หรือไม่? ประการแรก ลูกได้ทำทนายัตฤตาแล้ว และประการที่สอง ลูกยังคงให้สัญญากับบัณฑิตาว่า พวกเราทุกคนยังคงเป็นมิตรร่วมทางในงานของท่านอยู่ในตอนนี้ พวกเราเป็นมิตรร่วมทางของท่านในดินแดนสูงสุด และในอนาคตเราจะอยู่อย่างที่เป็นมิตรร่วมทางของพ่อบรรพชาด้วยเช่นกัน ลูกได้ให้สัญญาไว้ไหมหรือ? ดังนั้น ลูกจะกลับไปด้วยกัน อยู่ด้วยกัน และแม้แต่นี้ ลูกก็อยู่ด้วยกัน บางครั้งบางครั้งลูกก็จะเห็นสัญญาณจากพ่อในทางปฏิบัติ ทันทีทันใด พร้อมเสมอ ลูกเคยคิดใหม่ว่าดาดีจะจากไป? ลูกเห็นเกมของ "ทันทีทันใด" แล้ว

ดังนั้น ในปีนี้ จงพร้อมเสมอ ลูกต้องเป็นตะเกียงแห่งความหวัง ผู้ที่เติมเต็มความหวังในหัวใจของพ่อ ลูกรู้ถึงความหวังของพ่อ ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นหรือลูกคิดว่า "ยังไงฉันก็จะกลายเป็นสิ่งนั้นอยู่แล้ว เดี่ยวค่อยดูกัน"? ผู้ใดที่รู้สึว่าตนเองต้องกลายเป็นเช่นนั้น ยกมือขึ้น ดุสิ สิ่งนี้กำลังถูกบันทึกโดยกล้อง ลูกทำให้บัณฑิตาพอใจมาก บัณฑิตาเองก็ไม่สามารถกลับบ้านโดยลำพังได้หากไม่มีลูกๆ ดุสิ พ่อบรรพชาที่กำลังรอลูกอยู่เพื่อเปิดประตูสู่การหลุดพ้น แอ็ดวานซ์ปาร์ตี้กำลังรอลูกอยู่เช่นกัน ลูกคือผู้ที่ต้องเตรียมการ ลูกไม่ใช่ผู้ที่รอคอย ลูกคือผู้ที่เตรียมการ ดังนั้นในปีนี้ จงรักษาเป้าหมายไว้ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องทำให้เป้าหมายและคุณสมบัติของลูกเท่าเทียมกัน อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่เป้าหมายของลูกสูงมากแต่ลูกกลับอ่อนแอในคุณสมบัติ ไม่เลย เป้าหมายและคุณสมบัติของลูกต้องเท่าเทียมกัน ความปรารถนาในหัวใจของลูกคือการกลับมาทักทาย และสิ่งนั้นจะได้รับการเติมเต็มได้ก็ต่อเมื่อเป้าหมายและคุณสมบัติของลูกเท่าเทียมกัน ตอนนี้มีความแตกต่างเล็กน้อยระหว่างเป้าหมายและคุณสมบัติของลูก ลูกวางแผนได้ดีมาก ลูกมีการสนทนาจากใจถึงใจที่ดีมากในบันดาลูกๆเอง ลูกเตือนกันและกันให้มีความใส่ใจ “ความมุ่งมั่นคือสิทธิโดยกำเนิดของเรา” – เวลาที่กลายเป็นตัวของประสบการณ์ของความคิดนี้ ตรวจสอบดูว่า: ฉันได้สัมผัสประสบการณ์ในสิ่งที่ฉันพูดหรือไม่? ตรวจสอบสำนวนแรกที่ว่า "ฉันคือดวงวิญญาณ" ฉันเป็นผู้มีอำนาจของประสบการณ์ในรูปที่เป็นดวงวิญญาณหรือไม่? นี่เป็นเพราะว่าอำนาจของประสบการณ์นั้นเป็นอันดับหนึ่ง อัจชะ ในทุกสถานการณ์ ลูกสามารถอยู่อย่างมั่นคงในสภาพดั้งเดิมของลูกได้หรือไม่?

การฝึกสมาธิของจิตใจ ลูกสามารถกลายเป็นตัวของสำนักกูรูในสามประเด็นได้หรือไม่? เพียงแค่ใส่จุดฟูลสต็อป! อัจชะ (บัณฑิตาทำการฝึก)

ตอนนี้ ในหนึ่งวินาที จมจมนั่งอยู่ในความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณ ความเคารพตนเองที่สูงส่ง ของการนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจของบัณฑิตา จมซึมซับอยู่ในประสบการณ์ของการเป็นดวงวิญญาณที่นิ่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจ อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่น่ารักผู้เป็นที่รักอย่างยิ่ง (loveleen) ทั้งหมดที่อยู่อย่างซึมซับอยู่ในความรักของพ่ออยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่รักษาความเคารพตนเองและสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองไว้เสมอ ถึงทุกคนในทุกหนแห่งที่โยยบินด้วยปีกของความจริงใจและความกระตือรือร้น ถึงผู้ที่ทำให้บรรยากาศมีความสงบและสูงส่งด้วยกระแสพลังของจิตใจของพวกเขา ถึงผู้ที่ให้กำลังใจของพ่อแก่ทุกคน ผู้ที่ปลดปล่อยพวกเขาจากความทุกข์และให้มรดกของการหลุดพ้นแก่พวกเขา ถึงผู้ที่ประสบความสำเร็จอยู่เสมอด้วยความมุ่งมั่น ถึงลูกๆ ทุกคนในทุกหนแห่งที่อยู่ใกล้ชิดกับหัวใจและผู้ที่มาที่นี่เป็นการส่วนตัวแบบเห็นหน้ากัน ถึงลูกๆทุกคน รักและห่วงใยจากหัวใจ พร้อมด้วยพรจากหัวใจ รัก ระลึกถึง และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่สูงส่งและศักดิ์สิทธิ์ และรักษาความสมดุลที่ถูกต้องระหว่างธรรมะ (ความชอบธรรม)

และกรรมของลูก

ในขณะที่ทำทุกสิ่ง ขอให้มึธรรมชาติที่สมบูรณ์ นั่นคือ โดยการรักษาสมดุลที่ถูกต้องระหว่างธรรมชาติและกรรมของลูก ผลกระทบของลูกจะเพิ่มพูนขึ้น อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่เมื่อการกระทำของลูกจบสิ้นลงแล้ว ลูกจึงค่อยตระหนักถึงดารนำของลูก ให้สติปัญญาของลูกรักษาสมดุลที่ถูกต้องระหว่างสองสิ่งนี้ แล้วลูกจะกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่งและศักดิ์สิทธิ์ มิฉะนั้น เมื่อสติปัญญาของลูกธรรมดา การกระทำก็จะธรรมดา และดารนำของลูกก็จะธรรมดาเช่นกัน ไม่ใช่ว่าลูกมีความเท่าเทียมกันในการเป็นคนธรรมดา แต่ให้มีความเท่าเทียมกันในการเป็นคนที่สูงส่ง เช่นเดียวกับที่การกระทำของลูกสูงส่ง ให้ดารนำของลูกสูงส่งเช่นกัน

คติพจน์: จงให้จิตใจและสติปัญญาของลูกตั้งมั่นอยู่บนที่นั่งของประสบการณ์ แล้วลูกจะไม่มีวันซุ่มมัวไม่พอใจ

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ในเดือนอะแวนนี จงอยู่อย่างเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและสัมผัสกับสภาพของการหลุดพ้นในชีวิต

หลังจากกลายเป็นตัวของความรู้นี้ เป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ และเป็นนายผู้ทรงอำนาจแล้ว หากลูกทำการกระทำใดๆที่ไม่ใช่ยุคดียุคต์ บ่วงของกรรมนั้นจะมากกว่าบ่วงของกรรมใดๆที่กระทำบนหนทางของความไม่รู้หลายล้านเท่า เพราะเหตุนี้ดวงวิญญาณที่อยู่ในบ่วงพันธะจึงไม่เป็นอิสระ และเขาไม่สามารถทำในสิ่งที่เขาปรารถนาได้ ดังนั้น จงทำการกระทำที่ยุคดียุคต์และได้รับการหลุดพ้น